

บทคัดย่อภาษาไทย

จากการศึกษาเพื่อประเมินผลของชาลดครดต่อเภสัชจลนศาสตร์ของยาไอทราโคนาโซล ในอาสาสมัครชายไทยสุขภาพดีจำนวน 12 คน ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่มโดยการสุ่ม และทดลองแบบข้าม สลับ โดยใน 2 วันแรกของการทดลอง อาสาสมัคร 6 คน จัดเป็นกลุ่มที่ 1 ได้รับชาลดครรูปแบบยาน้ำแขวนตะกอนขนาด 30 มิลลิลิตร หลังอาหารและก่อนนอน และในวันที่ 3 จะได้รับยาไอทราโคนาโซล ขนาด 200 มิลลิกรัม ครั้งเดียว ตามด้วยชาลดครรูปแบบยาน้ำแขวนตะกอนอีก 3 ครั้ง ส่วนกลุ่มที่ 2 อาสาสมัคร 6 คน ได้รับยาไอทราโคนาโซลขนาด 200 มิลลิกรัม ครั้งเดียวโดยไม่ได้รับชาลดครรูปแบบยาน้ำแขวนตะกอนร่วมด้วย และเว้นระยะการได้รับยา 1 สัปดาห์ อาสาสมัครกลุ่มที่ 1 จะได้รับยาไอทราโคนาโซลเพียงอย่างเดียว ส่วนกลุ่มที่ 2 จะได้รับยาไอทราโคนาโซลร่วมกับชาลดครรูปแบบยาน้ำแขวนตะกอน เมื่อวัดระดับยาไอทราโคนาโซลในซีรัมโดยใช้วิธีการแยกสารบริสุทธิ์โดยใช้ของเหลว ภายใต้อัตราดันสูง ซึ่งตรวจวัดโดยการวัดการดูดกลืนแสงที่ 260 นาโนเมตร พบว่า ค่าเฉลี่ย $\pm$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเวลาเฉลี่ยที่ถึงระดับยาสูงสุด ระดับยาสูงสุดในซีรัม และพื้นที่ใต้เส้นโค้งความเข้มข้นระหว่างระดับยาในซีรัมของยาไอทราโคนาโซลในกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับชาลดครรูปแบบยาน้ำแขวนตะกอน เท่ากับ 5.1 ± 2.7 กับ 3.0 ± 0.4 ชั่วโมง ($p < 0.05$), 43.6 ± 16.9 กับ 146.3 ± 70.5 นาโนกรัมต่อมิลลิลิตร ($p < 0.001$) และ 654.8 ± 452.2 กับ 1928.5 ± 1114.6 นาโนกรัม.ชั่วโมงต่อมิลลิลิตร ($p < 0.05$) ตามลำดับ สรุปได้ว่า ชาลดครรูปแบบยาน้ำแขวนตะกอน มีผลทำให้การเอื้อประโยชน์ของยาไอทราโคนาโซลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยาทั้ง 2 ชนิดนี้ไม่ควรให้รับประทานพร้อมกัน